

stemning, der for Tiden er i Befolkningen, vil formindskes, og at det vil gaa op for de Automobilister, som nu køre uforsigtigt, at det ogsaa for andres Skyld bliver nødvendigt, at de køre paa en ordentlig og besindig Maade. Derfor har Udvalget ment, at det er rettest for Tiden at se at faa indført en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Loven skal undergives en Revision om ikke alt for lang Tid, og vi anbefale derfor det højtærede Ting at tiltræde Forslaget med den Ændring, at Loven skal revideres inden Udgangen af næste Aar. I øvrigt skal jeg henvise til Betænkningen og anbefaler saaledes vort Ændringsforslag og Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Rambusch: Det er med en vis Beklagelse, jeg har set, at dette Lovforslag ikke er blevet ændret i noget mere liberal Retning, end sket er. Det kan være rigtigt nok til en vis Grad, hvad den ærede Ordfører (Høst) fremførte om visse Automobilisters noget uforsvarlige Kørsel, men det er dog en noget ejendommelig Fremgangsmaade, som neppe anvendes paa andre tilsvarende Forhold, at ville gøre alle Automobilister solidarisk ansvarlige for, hvad forholdsvis ganske enkelte forsynde sig. Derhos er det min Overbevisning, at det virkelig kun er i særdeles faa Tilfælde, at der foregaar uforsvarlig Kørsel. Naar man gennemgaar de Tilfælde af Ulykker, som Automobileerne have foraarsaget, forekommer det mig, at de ere ganske overordentlig faa, og at de ere alt for faa til at berettigge en saa drakonisk Forholdsregel som den at gøre alle Automobilister ansvarlige og at holde det hele saa stærkt tilbage, som denne Lov vil gøre. Thi vi maa ikke glemme, at vi paa dette Punkt staa betydeligt tilbage for i alt Fald de fleste andre europæiske Stater. Enten man nu ser med mere eller mindre Sympati paa Automobilisterne — og jeg hører ikke til dem, der se med den største Sympati paa dem —, kan det ikke negtes, at det er et Kulturfremskridt, at Automobileerne indføres, at der paa mange Omraader er Brug for dem, og at vi ved de hidtil gældende Regler saavel som ved dem, der findes i det nu foreliggende Lovforslag, paa dette Punkt afgjort staa noget tilbage i Kulturudvikling, og det er altid noget, der maa fremkalde et vist Ubehag. Der er navnlig et Omraade, hvor jeg frygter for, at man herved fremdeles villægge Anvendelsen af Automobileer for store Hindringer i Vejen; jeg tænker herved paa de Steder, hvor der kan være Anled-

ning til at indføre dem ved Postbefordring eller regelmæssig Dagvognskørsel. Dette har Loven hidtil gjort ret vanskeligt og vil altsaa fremdeles foreløbig gøre det vanskeligt. Og at der er saa meget mere Grund til at lempe noget paa dette Punkt, forekommer mig at fremgaa af de mangfoldige Andragender om Anlæg af lokale Jernbaner, mange Gange paa Steder, hvor der temmelig sikkert ikke er Færdsel nok til at underholde disse Lokalbaner. Vi have haft Eksempler paa Lokalbaner, som de vedkommende bittert have fortrudt, at de have faaet anlagte, og disse Eksemplers Tal vil vistnok øges i Fremtiden, hvis der ikke passes godt paa. Men paa saadanne Steder, hvor Færdselen og Befolkningstætheden kræve fyldigere Befordringsmidler, end der haves til Raadighed, og hvor det er tvivlsomt, om det kan betale sig at anlægge Lokalbaner, vilde Etableringen af Automobilkørsel danne et i høj Grad tilraadeligt Overgangsled.

Ordføreren (Høst): Naar den ærede sidste Taler anførte, at der ikke var mange Ulykkestilfælde her, foraarsagede ved Automobilkørsel, tror jeg, at jeg paa en vis Maade maa give ham Ret; men paa en anden Maade maa jeg dog modsige ham, idet det vist til Dels ligger i, at der endnu ikke er mange Automobileer. Hvis der var det, vilde selvfølgelig ogsaa Antallet af Ulykkestilfælde stige. — At benytte Automobileer til Postbefordring eller Dagvognskørsel har jo været prøvet flere Steder, men jeg synes, det har vist sig at være meget sørgelige Resultater, der ere fremkomne. Den Gang vi havde Automobilkørsel til Dragør, hændte det hvert Øjeblik, at Automobilet kørte i Grøften eller ikke kunde køre, og i dette Øjeblik tror jeg, der er et paa Fyn, som besørger Posten, og som ogsaa lidt ligger i Grøften, hvilket ikke er behageligt for Passagererne. Saa længe Køretøjet ikke er indrettet saaledes, at man fuldt ud kan stole paa det, tror jeg ikke, det egner sig helt godt til Postbefordring. — For øvrigt deler jeg fuldstændig det ærede Medlems Sympati med dette Befordringsmiddel; men som jeg tillod mig at bemærke før, maa der være Kauteler, og navnlig bør Erstatningsspørgsmaalet være løst paa en forsvarelig Maade; thi det kan ikke gaa an, at Automobileerne kunne foraarsage betydelig Skade baade paa andres Helbred og Gods, uden at der ogsaa ydes fuld Erstatning. I saa Henseende har jeg for nylig set, at der er faldet en Dom i Paris, hvor